

IN MORTEM

REVERENDI, ET MA-

GNICIFI VIRI D. IOANNIS GROPPER

PERI LL. DOCTORIS CONSULTISSIMI,

AD S. GERONEM SCHOLASTERIS, BON-

nensis Collegij insignis Præpositi, Colonien-

sis Ecclesiæ Archidiaconi dignissimi,

& Romæ à Pontifice Max. Car-

dinalis designati, Elegia

ἄκροσχις authore

GERARDO HVTINGIO

Dotinchemensi.

Ad ornatissimum, doctissimumq; virum D. Godefri-
dum Gropperum, LL. professorem clarissimum,
Mecœnatem suum vnicè colendum.

Psalmo CXI.

Ἐς μακρόσωρον ἀκόνιον ἔσαι δίκαιος, καὶ ἀπὸ πικροῦ ἕως
ἀκοῆς ὃν φοβηθήσεται.

COLONIAE

Excudebat Petrus Horst. Anno,
Domini M. D. LIX.

IN MEMORY OF
THE
LATE
MRS. J. H. BROWN
DECEASED
MAY 10 1880

1880
MAY 10

AD ORNATISSIMUM,
DOCTISSIMUMQUE VIRUM D. GODEFRIDUM GROPPERUM LL. PROFESSOREM
consultissimum, Gerardi Hutingij Dotinche-
mensis carmen προσφωνητικόν.

INTER tot fratris mœstissima fata querentes,
En ego, mi Doctor, sum Godefride simul.
Si Meccenates quondam deslere poëtas
Addecuit: mutos nos minus esse decet.
Haud etenim frater nobis tuus infima dona
Præstitit: & nostram fouit amore Domum.

Hoc satis ostendit nostræ legata Iuuentæ,
Perpetuo durans lectio sacra die.
Ut taceam, quoties nos ad sua prandia secum
Duxerit, & multis iuuerit vsque modis.
Adde quod & fidei commiserit omnia nostræ
Instituenda probè pignora chara tua.
Quorum pars frugem magnam nunc attigit: amplum
Gymnasio nostro progenitura decus.
Pars disciplina nostræ modo castra sequendo,
Exhibet in cunctis spem studiosa parem.
Ingratos igitur nos possent saxa fateri:
Si dolor iste nihil nos cruciaret atrox.
Ast vtinam liceat nobis properantia luctu,
Quo decuit fratris plangere fata tui.
Haud mea ritè satis tantum deslere Camœna
Nouit: & impediunt cura grauisque dolor.
Sed faciant alij grauiora poëmata, nostrum
Non puto despicias, fautor amice, rude.

Obtulerat paruum paupercula foemina munus :
Econtra vanè grandia Scriba tumens.
Sed tamen à CHRISTO plus foemina laudis habebat,
Quàm quiuis alius maxima dona ferens.
Haud opus est etenim, sed mens pensanda, facultas.
Omnibus haud æqua sorte tributa datur.
Dij faciant possis tetrum superare dolorem :
Ut mea soletur te quoque Musa rogo.
Nec fas est adeò lachrymis tabescere pectus :
Planctibus ex tumulo nemo redire potest.
Et quia tam prauis totus scatet actibus orbis:
Qui moritur citius nõnne beatus erit?
Ergo tuus frater celebri post fata relicto
Nomine, iam latus calica regna colit.
At tibi iam fratris chari vice maximus æuo,
Gnatus Ioannes constituendus erit.
Id similes mores, probitas, industria, virtus,
Atq; Scholasteris munera clara iubent.
Quare deponas luctus & ἀργόσχῃ nostra,
Accipias vultu candidiore precor.
Si poterunt vires aliàs tibi plura canemus,
Qualia sint melius nomine digna tuo.
Id porro longè melius præstabitur olim:
Hæc si quo videam grata fuisse modo.
Eae tamen interea valeas, clarissime Doctor,
Ut que facis, semper perge fauere tuis.

IN MORTEM REVEREN-
DI ET MAGNIFICI VIRI D. IOANNIS
GROPPERI LL. DOCTORIS CLARISSIMI,

ad S. Gereonem Scholastici, Ecclesie collegiatæ Bonnenfis

Præpositi, Coloniensis Ecclesie Archidiaconi dis-

gnissimi, & Cardinalis designati, Elegia

Augustin.

O Tristes elegos, quibus hoc ego tēpore iustus
Bruta necis cogar pandere fata trucis.

OBIIT

In mentem Musas lætissima quæq; daturas,

Iam mihi speraram carmina sæpe meam.

Tu modò mors aliud nobis inuisa ministras:

Res ita dispensas improbitate tua.

Ergo chelyn, citharam Musæ ponantq; superbas

Vestes: hoc ratio temporis ipsa iubet.

E' viuis siquidem summus Patronus earum

Raptus: in externæ parte quiescit humi.

REVERENDVS

Ergo sic etiam mors nos comitatur acerba?

Nullibi vitari incerta suprema potest?

Ducite Teutonicæ querulos de pectore tristi

Vertus Pierides, ducite. flere decet.

Scilicet ille iacet confossus arundine mortis:

Ex cuius sequitur vestra ruina nece.

ET

Tam fuit insignis studij defensor, & omnes

Mirifico doctos mentis amore tulit.

Aedes illius doctis patuere quibusq;:

Grandibus ornauit muneribusq; Scholas.

Non Agrippinæ tacet hoc Academia, florens

In primis eius sedulitate graui.

MAGNIFICVS

Fecit vt hic auibus longè melioribus artes

Ingenuas tradant, erudiantq; Scholæ.

A 3

Crebris

Obijt

Aug. 17. 1701.
in iung. 1701.
1701.

Crebris externam Sophiam sudoribus auxit:
Vt satis hoc ipsi scripta dicata docent.

Scripta dicata docent, quanto flagrarit amore,
Vt studijs merces, & simul esset honos.

Id quod & obtinuit: quare post secula cuncta
Regia facta Viri gratus Apollo canet.

Ducite Vestphalicæ Charites suspiria crebra:
Omnibus æqualis debet hic esse dolor.

Mortuus est etenim, quem vos peperistis alumni,
In patriæ lumen, Teutoniciq; soli.

Non modò iam factus Musas tractabat a dultus
Vir: sed & à puero penè fouebat eas.

Suscipit è patria generosa Colonia missum:
In cuius studijs instituendus erat.

O felix studium, mirè celeremq; laborem
Ad tituli merito dona ferenda suo.

Nam per Aristotelis magni decreta vagato,
Non ita post longè summa corona datur.

Excedunt annis alij fortasse puellum:
Sed cunctos superat dexteritate sua.

Grandia post Musæ facilis complexus honores,
Rectè proposuit voluere iura sacra.

Omnibus hic itidem de se miracula quædam
Præbuit, & celebres claruit ante viros.

Pontificum sanctos Canones, legesq; prophanas
E didicit magno laudis honore breui.

Redditur hic etiam post debita tempora Doctor:
Vtraq; cum magno Iura stupore docens.

Sic eius clarè celeberrima gesta fatentur:
De quibus vt scribam non elegia finit.

Eloquij miram venam natura benigna
Contulit, & verbj gratia magna fuit.

Illo ratem

VIR

DOMINVS

IOANNES

GROPPERVS

DE-

CIMO

Isoeratem Græcum placido sermone fluentem
Myrimidonum tellus undiq; tota vehit.

Ora diserta sui Ciceronis ubique Quirites,
Qua possunt laudis cum gravitate, crepant:

Verùm Gropperi, cui sat facundia constat
An non iam victum dicet vtrumq; diu?

QUARTO

Rhetora vix illi Germanica nostra secundum
Terra dedit, dubitas credere? clara loquar.

O rator Cleri florens vtriusq; disertus
Dextera profudit nec nisi verbarata.

DIE

Id, cum per celebri Gereonis in Aede Scholaster
E sset, commissum semper habebat onus.

Multa fuit (multi norunt) incommoda passus:
A st indefesso pectore semper erat.

Recta secutus enim potuit contemnere vulgus
Ter fortis: nihili scommata falsa putans.

MARTII

Iam quoties verbis Collegia multa disertè
In varijs tuitus sit, numerare sino.

A h nouit, certè nouit sacer ordo patrono
Nunquam se simili fidere posse fatis.

ANNO

Non vllas igitur lachrymas sacer ordo pfundet?
Ordo sacer lachrymis exprime damna tua.

Moribus & vita cunctos præcessit honestè:
De tot vix aliquis par fuit vllus ei.

M.

Lux fuit in toto Clero, quid singula narrem?
V ah quòd lux tenebris clara sepulta iacet.

D.

Iam tamen in cæli nitida præstantius arce,
Ingenti circum lumine cincta, micat.

L.

In terris pariter nunquam peritura vigebit.
Illius, in quouis cognita, fama loco.

V.

Nec tibi quæ tractas Oracula sancta Corona,
A fletu meritò temperet vda gena.

III.

*Deo gratias
Ag. 1700*

*Rafas
E. J. J. J.
C. J. J. J.
M. J. J. J.
P. J. J. J.*

7
NATVS

Te siquidem fermè lapsam reparauit amussim:
Vt modò tam vigeas vnus hic auctòr erat.
Sumptibus haud modicis posuit certamina primis,
Legitimè certo conficiunda die.

L

V

I

Vtilius nihil est, cùm sic abstrusa venena
In lucem videant prodita ritè rudes.
Admonuit multos etiam commissa talenta:
Ne sinerent turpi tecta latere situ.

ANNOS

Nec frustra monuit: cùm iam pleriq; talenta
Obtulerint Domino multiplicata suo.
Solus in hoc totus fuit: vt Germania nostra
Rectam seruaret mordicus vsque fidem.

ae
10
ROMAE

Ob quam rem varios sumptus, conamina quæuis,
Multijugo subiit sæpe labore lubens.
Addite vos ergo funebria carmina Nymphæ,
E quibus Eloquij profluit vnda sacri.
Huc quoq; Gymnasiũ Montis concedito, Fautor
Optimus occubuit morte nocente tuus.
Nõne tuos semper promouit amore Magistros
Omnes præcipuo? munera nõne dedit?

HONORIFICE

Reuera viuens tibi commoda præstitit ampla:
Illorum nunquam non meminisse decet.
Fallor? an & moriens stipendia larga reliquit
In studij verè commoda magna tui?

Credo: nam primùm voluit pietate luuentam
Excultam contra sparsa venena vagam.

Sumptibus ex proprijs CHRISTI sanctissima gesta
Exponi, viuus iusserat antè diu.

Pòst autem subito fato correptus, anhelis
Verbis perpetuò iussit id esse ratum.

DEPVLTVS

Lectio Gropperi nullo moritura sub æuo
Te decorat, Montis non peritura Domus.

Vidit

Vidit vir prudens quantos Ecclesia fructus
Sentiat, ut sacris casta Iuuenta studet.
Cum primis tutor fortis pietatis auitæ
Vixit: Apostolicæ Religionis amans.
In fidei causa veteris mordacia scripta,
Verbaq; mente pius vir patiente tulit.
Scribendis libris curas impendere sudor
Assiduus, tristes nec vetuere minæ.
Nec referam quantus fuerit patronus egenis
Iugiter ex CHRISTI, diuitijsq; suis.
Mille viri durant æuo benefacta perrenni,
Ad CHRISTI miseri membra fouenda status.
Romani tantis moti virtutibus illum
Exoptant, placidis muneribusq; fouent.
Quid, quod Pontificis Summi clementia Bonnæ,
Vltro Præpositum non sine laude facit?
Inde nouis alijs (à nomine Cardine dictos
Esse reor) titulis condecorandus erat.
Sed mors qua titulos nihili consuevit habere
Conspicuos, iustum surripit ante diem.
A patrijs laribus (sic fors fortasse volebat
Tunc noua) Romanum cœpit adire solum.
Inter cognatos, fratres, aliosq; propinquos
Non fuit exiguus tunc (michi crede) dolor.
Perueniens Romam magno susceptus honore
A Patre ter Sancto, plebe stupente, fuit.
Contendunt alij tantum turbare fauorem:
Euincit probitas, sibila falsa silent.
In palmis similes videas existere vires:
Nulla premūt apicem pondera magna licet.
Constanter facias rectè, mendacia magni
Haud obtrectantis sunt facienda tibi.

A 5 Repr-

CVIVB

ANIMA

INQUIRASCAT

IN

PACE

INI

Handwritten notes:
K...
F...
E...
F...
H...
S...

Handwritten note:
E... B...

CHRISTO

Reprimat ad tempus fortasse calumnia: verum
Iustitiæ nunquam vis generosa perit.
Sed cum iam menses aliquot degisset in vrbe:
Tam quoq; fulgeret splendida fama viri:

CVI

Occumbit lento tandem cruciamine febris,
Cum studio ferret præmia digna suo.
Vidisses hominis fortissima pectora magni:
Intrepidè mortis spicula dura tulit.
Grassatur morbi per tabida membra tyrannis:
Laudes & preculas pallida membra sonant.

GLORIA

Omni bus exemplo iacuit sub mortis agone:
Res ea tam sancto pectore digna fuit.
Immoritur precibus: luctu tonat vndiq; Roma:
A fletu Papam continuisse negant.

SUMMA

Sed quid tu fratris comes hic Caspare fidelis?
Vix manet in toto corpore vita tibi.
Mors tibi vix fuerat violenta propinquior vnquã:
Mente tamen forti tam mala dura voras.

DEBETUR

At datur interea corpus venerabile terræ:
Defertur tumulo gloria magna pio.
Exactis aliquot post tristia fata diebus,
Blanda coit facili turba Latina gradu.
Egreditur Summus Pastor velamine pullo
Tectus, & extollit nomen ad astra Viri.

AMEN

Vix pro differtis Rostris encomia Magni
Roma fuit Marco mota loquente magis.
Auditor primùm Doct̃or Casparus ibidem
Magnifico fertur dictus honore Rotæ.
En quàm sat meritos probitas amittere fructus
Nesciat. æternùm fide Patrone vale.

IN E-

IN EIVSDEM D. IOAN.
GROPPERI IMAGINEM AD VIVVM
DEPICTAM, ET IN VESTIBVLO TEMPLI D.

Gereoni sacri affixam parieti, iambicum
Epitaphium.

ICTAM vides viator hanc imaginem?
Gropperus hoc vultu fuit dum viueret
Pulchro: sed intus dotibus pulcherrimis
Ornatus: illas pictor haud adpingere
Eualuit, at relicta fama praedicat.
Iuris Professor vtriusque splendidus:

Theologus ævo maximus suo fuit.
Pugil fideliter tuens Ecclesiam.
Castus sacerdos, atque tutor pauperum.
Orator vtriusque Cleri, praeditus
Facundia mirabili: Scholasticus
Huiusce Templi diligens praenobilis:
Bonnensium Collegij dignissimus
Praepositus: atq; Cardinalis arduo
Honore designatus à Sanctissimo
Papa. mori Coloniae decreuerat
Sed fata Romæ terminum praefixerant:
Cum quindecim iam praeterissent secula
Lustra; decem nono ferè cum Martio
Tunc pridie vir clarus Idus Martias,
Romæ relinquens triste seculum, petit
Caelum sepultus laude magna postmodum.

FINIS.

*Memoria eius
per hoc monumentum
perpetua quod
illam in
dignum
proinde dabit*

*Sanctissimo
regulam
ad Episcopum alium
sua
Quam defendit
sed non dicitur
Episcopo modo
Sunt in fine
pro illi
sunt in fine
dicitur per se*